

[Bjørn Westh]

Retfærdigvis skal det dog siges, at Danmark rent faktisk stemte imod braklægningsordningen i Ministerrådet, men det gør det altså ikke til et mindre problem, at Danmark er blevet bundet af en ordning, som vi var imod. Vi har prøvet at finde en passende løsning på problemet, og vi vil altså gerne diskutere Folketingets demokratiske underskud i forhold til EF nøjere igennem og prøve at fastsætte nogle regler for det.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil først gerne takke for, at et bredt flertal i Tinget nu er parat til at gennemføre de seks love, der her er tale om.

Braklægningsordningen eller dele af den har givet anledning til særlig diskussion. Det er da rigtigt, som nogle har fremført, at det måske er lidt svært at definere den som en god idé, men jeg vil godt understrege, at det er helt forkert, når der antydes heroppefra, ikke mindst af hr. Glistrup, at Danmark skulle være blevet bundet på topmødet. Det er nemlig rigtigt, som hr. Bjørn Westh siger, at Danmark rent faktisk stemte imod braklægningen.

Nu forholder det sig sådan, at på landbrugsområdet kan nogle af tingene vedtages med et kvalificeret flertal, og det betyder, at selv om et enkelt land stemmer imod, kan en forordning altså vedtages, og det var præcis det, som skete med braklægningsordningen, og når den er vedtaget, er Danmark, uagtet vi har stemt imod, selvfølgelig lige så forpligtet til at gennemføre ordningen, som de andre lande er det.

Jeg er derfor glad for, at der er et bredt flertal i Folketinget, som har erkendt det ansvar, vi har for at få den gennemført. Det var lige ved at udvikle sig til en politisk dårlig sag for os, hvor det var svært at forfægte danske synspunkter og få tilgodeset danske interesser, når vi end ikke levede op til en ordning, som lovligt var vedtaget i EF, uagtet vi ikke synes, at det var den bedste idé. Men jeg er glad for det flertal, som nu står bag. Jeg kan tilkendegive, at vi naturligvis er indstillet på at drøfte gennemførelsen og herunder også fastsættelsen af de takster, der bliver tale om. Det er jo også takster, som skal godkendes i Kommissionen.

Glistrup (FP):

I anledning af den kommentar, som landbrugsministeren gjorde til den fremstilling, jeg

gav af EF-sagens forløb, skal jeg meget gerne bekræfte, at landbrugsministeren har 100 pct. ret i det, han sagde om, hvordan sagen forløb, efter at den var kommet over i hans embedsomsråde. Situationen var, som han skildrede den, landbrugsministeren stemte imod, og det er helt rigtigt, at på det tidspunkt kunne det vedtages med kvalificeret flertal. Der, hvor det kæntrade, var i Det Europæiske Råd, hvor der skulle enstemmighed til at få lagt grundlaget, og hvor Danmark stemte for. Derfor har landbrugsministeren da ganske klart siddet på en uriaspost, da sagen gik over i hans regi, og selv om vi ved mange lejligheder kritiserede landbrugsministeren for at være for lidt aggressiv i denne braklægnings sag, vil jeg da meget gerne tilstå – og det har vi også sagt ved tidligere lejligheder – at vi måtte erkende, at landbrugsministeren sad som en lus mellem to negle og derfor var i en meget vanskelig situation.

Danmarks sag gik galt på topmødet, og når vi skal drage en lære af det, der ulykkeligvis skete i denne braklægnings sag – som vist alle i Danmark er enige om bestemt ikke er nogen god ordning, men som nu vedtages med lovforslag nr. L 20 – er det faktisk topmødet, vi skal fokusere på, og det er der al mulig grund til nu mindre end en måned før det næste topmøde med en endnu mere vidtrækkende dagsorden.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg ønsker også at sige til landbrugsministeren, at forløbet var sådan, at det af konklusionsteksten på topmødet fremgik, at statsministeren havde bundet os til en ordning, der hed braklægning. Derefter er det rigtigt, at da det kom til den konkrete udmøntning i Landbrugsministerrådet af, hvad braklægning var for noget – for det vidste hverken vi eller statsministeren, vi vidste i hvert tilfælde mere end statsministeren på det tidspunkt, det var derfor, vi sagde nej – stemte landbrugsministeren nej. Men den politiske binding, som viste sig at blive den reelle binding, skete på topmødet. Det er også derfor, vi mener, at vi må kigge proceduren og hele det regelsæt, vi har om topmødemandat, grundigt igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget